

9.

Kyrkor och andra äldre monumentala byggnader samt ruiner af sådana böra äfven undersökas och upplysning meddelas om deras märkvärdighet i afseende på byggnads-sätt och ålderdomslemningar, såsom målningar, bilder, kyrko-kärl, möbler och andra inventarier, med förslag på sådana föremål, som förtjena intagas i Statens samlingar, och med underrättelse huruvida vederbörande äro sinnade att dem afyttra.

10.

Antiqvitets-Intendentens uppmärksamhet bör äfven egnas åt sådana forntidsminnen, som ännu kvarlefva hos folket i form af sägner, folkvisor, vallsånger och lekar med tillhörande melodier, vidskepelser, huskurer, märkedagar, ordspråk m. m.; och bör han af sådana uppteckna och Akademien meddela hvad han kan öfverkomma.

11.

Dokumenter på pergament eller papper från medeltiden och andra i något afseende märkvärdiga handskrifter bör Antiqvitets-Intendenten efterforska och anteckna, samt derjemte meddela underrättelse, om sådana kunna få inköpas eller åtminstone utlånas till afskrifning.

12.

Med all frihet för Antiqvitets-Intendenten, att i det värf, honom blifvit uppdraget, handla efter egen insigt och öfvertygelse, inom de gränser gällande lag och författningar samt denna instruktion utstaka, skall han vara pliktig att ställa sig till efterrättelse de särskilda föreskrifter, som i ett eller annat fall, antingen omedelbart af Kongl. Vitterhets Historie och Antiqvitets Akademien, eller, å Akademiens vägnar, af Riksantiquarien varda honom meddelade.